

Gedicht

Als we dan liefhebben, liefhebben
tussen veel papier, holle mannen en metaal,
laten we dan liefhebben, zoals mij goeddunkt:

liefhebben met de rust van de onrust, niet
die van de routine, elkaars ogen verliezen
en weer ontdekken, voorbij de huizen gaan,

het land in, de streling van onbekende struiken
ondergaan, de wind proeven op een steeds andere tong,
de maan zien, en de zon in een kaartloze baan.

En laten de vrienden snel verouderen, worden
tot waardevolle verhalen en die meter aarde
is slechts vruchtbaar waarop wij gaan.

Remco Campert (28 juli 1929 – 4 juli 2022)

Uit: Een standbeeld opwinden

Uitgeverij; De Bezige Bij, Amsterdam (1952)

“de streling van onbekende struiken ondergaan